

हडिः, पुं, काष्ठयन्त्रविशेषः । हाइड इति भाषा ।
यथा,—

“निगडो लोहवन्धेऽस्त्रो हडिः काष्ठस्य यन्त्रणे ॥”
इति क्षत्रियवर्गे शब्दमाला ॥

हडिकः, पुं, नौचजातिविशेषः । हाडि इति
भाषा । तत्पर्यायः ।

“हडिकस्तु मलाकर्षो हडिकश्चावपुञ्जिका ॥”
इति शब्दमाला ॥

हड्डं, स्त्री, अस्त्रि । हाड इति भाषा । इति
शब्दचन्द्रिका ॥

हड्डकः, पुं, नौचजातिविशेषः । इति शब्दमाला ॥
हाडि इति भाषा ॥

हड्डनं, स्त्री, मज्जा । इति शब्दचन्द्रिका ॥

हड्डिः, पुं, हड्डिपजातिः । हाडि इति
हड्डिकः भाषा । स तु चाण्डालीगर्भं लेटस्य

भौरसेन जातः । यथा,—
“सद्यश्चाण्डालकन्यायां लेटवीर्येण शौनक ! ।
बभूवतुस्तौ द्वौ पुत्रौ हड्डिकशौण्डिकौ तथा ॥”
हड्डिकशौण्डिकावित्थ्व द्रष्टौ हड्डिडमौ

तथेत्यपि ।

घाठः । इति ब्रह्मवैवर्ते ब्रह्मखण्डे १० अध्यायः ॥
हड्डिपः, पुं, मलेग्रहिः । इति सुम्भबोधव्याक-
रणम् ॥ हाडि इति भाषा ॥

हण्डा, व्य, नाट्योक्तौ नौचसखोधनम् । इत्यमर
टीकायां भरतः ॥ स्त्री, सत्यावभेदः । हांडा
इति भाषा । इति बख्यमाणशब्ददर्शनात् ॥

हण्डिका, स्त्री, (हण्डा + स्त्रार्थं कन् । टाप् अत
इत्वम् ।) सत्यावविशेषः । हांडौ इति
भाषा । इति बख्यमाणशब्ददर्शनात् ॥

हण्डिकासुतः, पुं, (हण्डिकायाः सुत इव ।) सुट्ट-
हण्डिका । तत्पर्यायः । कणनः २ । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥

हण्डो, स्त्री, हण्डिका । हांडौ इति भाषा । इति
हण्डे, व्य, नाट्योक्तौ नौचसखोधनम् । इत्यमरः ।
१ । ७ । १५ ॥

हतः, त्रि, (हन + क्तः ।) आशारहितः । तत्प-
र्यायः । मनोहतः २ प्रतिबन्धः ३ प्रतिबन्धः ४ ।
इत्यमरः । ३ । १ । ४१ ॥ नष्टः तत्पर्यायः ।
प्रमापितः २ निवर्हितः ३ निकारितः ४ निश्चा-
रितः ५ प्रवासितः ६ परासितः ७ निवृद्धितः ८
निवृत्तितः ९ निव्यासितः १० संवृत्तितः ११
निवृत्तितः १२ अपासितः १३ निवृत्तितः १४
निवृत्तः १५ क्षणितः १६ परिवर्तितः १७
निव्यासितः १८ विश्रितः १९ मारितः २०
प्रतिघातितः २१ उदासितः २२ प्रमथितः २३
कथितः २४ उज्जासितः २५ आलम्बितः २६
पिच्छितः २७ विश्रितः २८ घातितः २९ उन्म-
थितः ३० वधितः ३१ । इत्यमरदर्शनात् ॥

पूरिताङ्गः । तत्पर्यायः । पिण्डितम् २ गुणि-
तम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ हननं, स्त्री ॥*

पारिभाषिकहता यथा,—
“अथैषणो हतो विप्रो हतं आहमभ्युत्तम् ।

अत्रह्यस्यं हतं चैवमनाचारं हतं कुलम् ॥
सदभश्च हतो धर्मः क्रोधेनैव हतं तपः ।

अट्टदृश हतं ज्ञानं प्रमादेन हतं श्रुतम् ॥
गुर्वभक्त्या हता नारो ब्रह्मचारौ तथा हतः ।

अदीप्तेऽग्नी हतो होमो हता त्वजिरमजिका ॥
उपजोव्या हता कन्या स्वार्थं पाकक्रिया हता ।

शूद्रभिचोर्हतो योगः कृपणस्य हनं धनम् ॥
अनभ्यासहता विद्या हतो राजा विरोधकृत् ।

जीवनार्थं हतं तीर्थं जीवनार्थं हतं व्रतम् ॥
असत्या च हता बाणौ तथा पैशुन्यवादिनौ ।

सन्दिग्धोपहतो मन्त्रो व्यस्तचित्तो हतो जपः ॥
हतमभ्योत्रिये दानं हतो लोकश्च नास्तिकः ।

अश्रद्धया हतं सर्वं यत् कृतं पारलौकिकम् ॥
इह लोको हतो नृणां दरिद्राणां परन्तप ।

मनुष्याणां तथा जस्य माघज्ञानं विना हतम् ॥”
इति पाञ्चोत्तरखण्डे ४ अध्यायः ॥

हतकः, पुं, (हत इव । कन् ।) नीचलोकः ।
इति केचित् ॥ (यथा, साहित्यदर्पणे । ६ ।
३६५ ।

“देव अजातशत्रो अद्यापि दुर्व्योधनहतकः ॥”
हतमूर्खः, पुं, (मूर्खः हत इव ।) अतिमूर्खः ।
यथा,—

“क्रूरः खलो हतमूर्खः पापशीलो भवेवरः ।
बुधस्यागमने नित्यं जायते स नराधमः ॥”
इति जातरत्नकोष्ठीप्रदीपे ॥

हताशः, चि, (हता आशा यस्य ।) निहयः ।
आशारहितः । पिशुनः । इति मेदिनी ॥

बख्यः । इति शब्दरत्नावली ॥
हतिः, स्त्री, (हन + क्तिन् ।) अपकर्षः । यथा ।
मुख्यार्थहतिर्द्वेषः । हतिरपकर्षः । इति काव्य-
प्रकाशे ७ उल्लासः ॥ हत्या च ॥ (यथा,
महाभारते । १२ । ३६० । ६ ।

“आगया ह्यभिपञ्चानामात्मत्याशुप्रमार्जनम् ।
राजा वा राजपुत्रो वा स्मूणहत्यैव युज्यते ॥”
ताडनम् । यथा, गीतगोविन्दे । १ । १२ ।

“वहसि वपुषि विपदे वसनं जलदाभं
हलहतिभौतिमिन्नितयमुनाभम् ॥”
विनाशः । यथा, भागवते । ११ । ३ । १८ ।

“कर्माख्यारभमाणानां दुःखहत्यै सुखाय च ।
पश्येत् पात्रविपर्यासं मिथुनीचारिणां वृषाम् ॥”
हल्लः, पुं, (हन्ति शरीरमिति । हन + “हल्लहनिभ्यां
कल्बः ।” उणा० ३ । ३८ । इति कल्बः
“अनुदात्तोपदेशेति ।” ६ । ४ । ३७ । इति
अनुनासिकलोपः ।) व्याधिः । शब्दम् । इति
उष्णादिकोषः ॥ (हननशीले, चि । यथा, ऋग्-
वेदे । १ । २५ । २ ।

“मा नो बधाय हल्लवे जिहीडानस्य रीरघः ॥”
हत्या, स्त्री, (हन + भावे क्त्वाप्) हननम् । वधः ।
यथा,—

“ब्रह्महत्या सुरापानं स्तेयं गुर्वङ्गनागमः ।
महास्त्रि पातकान्याहुः संभर्ग्यापि तैः सह ॥”
इति प्रायश्चित्तविधेकादिः ॥

हथः, पुं, (हन्ति सुखमिति । हन् + “हनि-
कुषोति ।” उणा० २ । २२ । इति-कथन् ।)
विषयः । इति संक्षिप्तसारोष्णादिवृत्तिः । उष्णा-
दिकोषश्च ॥

हद, उ श्रौ ग्वर्थे । इति कविकल्पद्रुमः । (भा०-
शास्त्र०-अक० अदिट् ।) ग्वर्थः विष्टोत्सर्गः ।
उ, हृदते जनः । श्रौ, हत्ता । इति दुर्गादासः ॥

हदनं, स्त्री, (हद + क्त्वाप्) विष्टात्यागः । हाया
इति भाषा । यथा । षिट् षट् जिहृदन्म् । इति
गूढातुटीकायां दुर्गादासः ॥ हदधात्वर्थोऽप्येवम् ॥

हदा, स्त्री, मेघादिलम्बानां त्रिंशदंशः । तैर-
शेर्हादशलम्बेषु पञ्चानां पञ्चानां ग्रहाणां सङ्घा-
विशेषेण भागविशेषो भवति । नराणां वर्ष-
प्रवेशादौ शुभाशुभगणनायामस्य प्रयोजनम् ।
तद्भागविशेषो यथा ।

मेघलम्बे प्रथमं बृहस्पतिः ६ भागाः । ततः
शुक्रस्य ६ अंशाः । ततो बुधस्य ८ भागाः ।
ततो मङ्गलस्य ५ भागाः । ततः शनैरपि ५
अंशाः । समुदायेन त्रिंशदंशाः भवन्ति ॥

वृषलम्बे प्रथमं शुक्रस्य ८ भागाः । ततो
बुधस्य ६ अंशाः । गुरोः ८ भागाः । शनैः ५
अंशाः । मङ्गलस्य ३ अंशाः ॥

मिथुनलम्बे प्रथमं ६ भागाः बुधस्य । ततः
शुक्रस्य ६ भागाः । बृहस्पतिः ५ अंशाः । मङ्ग-
लस्य ७ अंशाः । शनैः ६ अंशाः ॥

कर्कटलम्बे प्रथमं मङ्गलस्य ७ अंशाः । ततः
शुक्रस्य ६ भागाः । बुधस्यापि ६ भागाः । ।
बृहस्पतिः ७ अंशाः । शनैः ४ अंशाः ॥

सिंहलम्बे प्रथमं ६ भागाः बृहस्पतिः ।
शुक्रस्य ५ अंशाः । शनैः ७ भागाः । बुधस्य ६
भागाः । मङ्गलस्यापि ६ भागाः ॥

कन्यालम्बे प्रथमं बुधस्य ७ अंशाः । शुक्रस्य
१० अंशाः । गुरोः ४ अंशाः । मङ्गलस्य ७
भागाः । २ भागौ शनैरस्य ॥

तुलालम्बे आदौ ६ अंशाः शनैः । ८ भागाः
बुधस्य । गुरोः ७ भागाः । शुक्रस्यापि ७
अंशाः । २ भागौ मङ्गलस्य ॥

वृश्चिकलम्बे आदौ मङ्गलस्य ७ भागाः ।
शुक्रस्य ४ अंशाः । ८ भागाः बुधस्य । हृह-
स्पतिः ५ अंशाः । ६ भागाः शनैः ॥

धनुर्लम्बे प्रथमं बृहस्पतिः १२ अंशाः । ततः
शुक्रस्य ५ अंशाः । बुधस्य ४ अंशाः । मङ्ग-
लस्य ५ भागाः । शनैः ४ अंशाः ॥

मकरलम्बे आदौ बुधस्य ७ अंशाः । गुरो-
रपि ७ भागाः । ८ अंशाः शुक्रस्य । शनैः ४
अंशाः । मङ्गलस्यापि ४ अंशाः ॥

कुम्भलम्बे प्रथमं बुधस्य ७ भागाः । शुक्रस्य ६
भागाः । बृहस्पतिः ७ अंशाः । मङ्गलस्य ५
भागाः । शनैरपि ५ भागाः ॥

मीनलम्बे आदौ १० अंशाः शुक्रस्य ।
४ भागाः बृहस्पतिः । बुधस्य ३ अंशाः । मङ्ग-
लस्य ६ भागाः । ततः शनैः २ भागौ ॥